

[Rosing.]

protektionslov af 1954; det hedder efter aviserne, at den amerikanske regering skal have fuldmagt til at standse eksport af fisk og fiskeprodukter fra de lande, som krænger forsøgene på at bevare laksebestanden i Atlanterhavet. Hvis propagandaen efterhånden vinder terræn blandt amerikanerne, kunne det tænkes, at den mulighed bliver en realitet. I så tilfælde ville ca. 15 procent af Grønlands samlede eksport, dvs. 15-17 mill. kr., blive ramt netop i de år, hvor f. eks. torske- og rejsepriserne er høje. For at undgå at blive ramt uretfærdigt igen af den usaglige og fejlagtige propaganda stiller jeg derfor fiskeriministeren, som også er Grønlandsminister, mit spørgsmål.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Det er rigtigt, at der kom meget ubehagelige virkninger frem på priserne på sælskind, da man havde den voldsomme agitation imod fangsten, som efter de skildringer, vi dengang fik af metoderne, skete på en hæsleg måde, når man dræbte og flæde, for ikke at sige i omvendt orden, sælungerne oppe ved Canada. Jeg tror nu ikke, at man skal sammenligne dette med de stemninger, der kan rejses på basis af det, der her foreligger. Jeg har aldrig fået at vide, om det var sandt eller ikke sandt, men det var en agitation, der gik på et grufuldt dyrplageri, som måtte oprøre alle mennesker. Det var en sag, det var let at rejse en indignationskampagne på; det ligger ikke på samme måde her.

Med hensyn til muligheden for en vedtagelse af et forslag om boykot vil jeg minde om, at den amerikanske regering jo har stemt for de restriktioner, som man enedes om i 1970 ved kommissionsmødet i Canada, således at det er temmelig utænkeligt, at man i kongressen skulle kunne få vedtaget et forslag af den art; det tror jeg ikke der er den mindste mulighed for.

Men jeg er glad ved på basis af det spørgsmål, det ærede medlem her stiller, og det spørgsmål, der var stillet af det ærede medlem hr. Henry Møller, at have fået lejlighed til også over for offentligheden at sige et par ord om den iværksatte propaganda, og hvad vi foreløbig agter at foretage os i den anledning.

Det er min opfattelse, at propagandaaktionens hidtidige omfang og indflydelse i no-

gen grad overvurderes herhjemme. Det er mig i øvrigt helt uforståeligt, at der specielt i USA uanset de foreliggende saglige rapporter fra anerkendte laksebiologer fra de interesserede lande — enstemmigt vedtagne rapporter — søges oparbejdet en stemning imod det danske laksefiskeri, sådan som det i øjeblikket er tilfældet. Det er mig især uforståeligt, at kritikken af det danske fiskeri kommer fra amerikansk side, idet det amerikanske laksefiskeri på østkysten og i floderne, som munder ud i Atlanterhavet, synes at være fuldstændig minimalt. Ifølge oplysninger fra de tidligere nævnte biologers rapporter andrager det kun ca. 2 tons i alt.

Når der spørges, hvad jeg agter at foretage i forbindelse med den amerikanske propagandaaktion, skal jeg først henvise til, hvad jeg nævnte i besvarelsen af det ærede medlem hr. Henry Møllers spørgsmål angående de oplysninger, som den danske ambassade udsender, og de besvarelser, der af ambassaden og af myndigheder her i landet gives på alle henvendelser; denne aktivitet vil naturligvis blive fortsat.

Så vidt jeg kan bedømme det, gør der sig helt overdrevne forestillinger gældende med hensyn til antallet af protesthenvendelser. Vi har således i fiskeriministeriet i det sidste halve år kun modtaget i alt ca. 30 henvendelser, hvoraf en del var adresseret til landbrugsministeriet og til andre. Brevskriverne synes i øvrigt ofte at sende ligelydende breve til de forskellige danske myndigheder og til vore diplomatiske repræsentanter, hvad der viser, at protesterne stammer fra en enkelt eller nogle få kilder. Det samlede antal henvendelser udgør vel højt regnet 250, hvoraf mange er gengangere i den forstand, at de er talt med, også hvis de er sendt til flere ministerier, udenrigsministeriet, landbrugsministeriet, fiskeriministeriet og ambassaden.

En del af disse breve er modtaget efter en, jeg tør sige meget uheldig fjernsynsudsending, der fremkom efter, at et amerikansk fjernsynshold havde været her i landet og optaget langvarige interview med mig og andre om lakseproblemerne. Resultatet var det skuffende, at man kun bragte en enkelt sætning eller to revet ud af sammenhængen, af, hvad jeg formentlig havde sagt, og intet af, hvad embedsmændene og landshøvdingen havde sagt til fjernsynet, til